

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה- O	מימרא-statement ◻ קושיא-challenge ◻ שאלה-question ^ תירוץ-answer! ◻ ראיה-proof ◻
מקרא-key:	

סוטה-משוח מלחמה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וכן הוא אומר: (במדבר לא) וישלח אותם משה אלף למטה לצבא אותם ואת פינחס, אותם - אלו סנהדרין, פינחס - זה משוח מלחמה, וכלי הקודש - זה ארון ולוחות שבו, והצוצרות התרועה - אלו השופרות.												◊	מג.
לא לחנם הלך פינחס למלחמה, אלא ליפרע דין אבי אמו, שנאמר: (בראשית לו) והמדנים מכרו אותו אל מצרים וגו'.	תנא:											◊	מג.
למימרא, דפינחס מיוסף אתי, והא כתיב: (שמות ו) ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה, מאי לאו דאתי מיתרו שפיטם עגלים לעבודת כוכבים										◊			מג.
לא, מיוסף שפיטפט ביצרו.										!			מג.
והלא שבטים מבזין אותו: ראיתם בן פוטי זה, בן שפיטם אבי אמו עגלים לעבודת כוכבים יהרוג נשיא ישראל										◊			מג.
אלא, אי אבוח דאימיה מיוסף - אימיה דאימיה מיתרו, ואי אימיה דאימיה מיוסף - אבוח דאימיה מיתרו.										!		◊	מג.
דיקא נמי, דכתיב: מבנות פוטיאל, תרי משמע, שמע מינה.										◻	◻		מג.
(דברים כ) ודברו השוטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו וגו' - אחד הבונה בית התבן, בית הבקר, בית העצים, בית האוצרות, אחד הבונה ואחד הלוקח, ואחד היורש ואחד שנתן לו מתנה.													מג.
(דברים כ) ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו וגו' - אחד הנוטע כרם, ואחד הנוטע חמשה אילני מאכל, ואפילו מחמשת המינין, אחד הנוטע ואחד המכריך ואחד המרכיב, ואחד הלוקח ואחד היורש ואחד שנתן לו מתנה.													מג.
(דברים כ) ומי האיש אשר ארש אשה וגו' - אחד המארס את הבתולה ואחד המארס את האלמנה, אפי' שומרת יבם, ואפי' שמע שמת אחיו במלחמה - חוזר ובא לו.													מג.
כל אלו ואלו שומעין דברי כהן מערכי מלחמה וחזורין, ומספקין מים ומזון, ומתקנין את הדרכים.												◊	מג.
ואלו שאינן חזורין: הבונה בית שער, אכסדרה ומרפסת, הנוטע ארבע אילני מאכל, וחמשה אילני סרק, המחזיר את גרושתו, אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל לממזר ולנתין - לא היה חוזר.													מג.
אף הבונה בית על מכונו לא היה חוזר.	רבי יהודה:											◊	מג.
אף הבונה בית לבינים בשרון לא היה חוזר.	רבי אליעזר:											◊	מג.
אלו שאין זזין ממקומן: בנה בית וחנכו, נטע כרם וחללו, הנושא את ארוסתו, הכונס את יבמתו, שנא': (דברים כד) נקי יהיה לביתו שנה אחת, לביתו - זה ביתו, יהיה - זה כרמו, ושמח את אשתו - זו אשתו, אשר לקח - להביא את יבמתו, אין מספיקין (להם) מים ומזון ואין מתקנין את הדרכים.													מג.
ודברו השוטרים - יכול דברים של עצמן? כשהוא אומר: (דברים כ) ויספו השוטרים - הרי דברים של עצמן אמור, הא מה אני מקיים ודברו השוטרים? בדברי משוח מלחמה הכתוב מדבר, הא כיצד? כהן מדבר ושטר משמיע.	תנו רבנן:											◊	מג.
כהן מדבר ושטר משמיע	תני חדא:											◊	מג.
כהן מדבר וכהן משמיע	ותניא אידך:											◊	מג.
שוטר מדבר ושטר משמיע	ותניא אידך:											◊	מג.
הא כיצד? מונגש עד ודברו - כהן מדבר וכהן משמיע, מודברו עד ויספו - כהן מדבר ושטר משמיע, מיוספו ואילך - שוטר מדבר ושטר משמיע.	אביי:											◊	מג.
מי האיש אשר בנה בית חדש כו'.													מג.
אשר בנה - אין לי אלא אשר בנה, לקח וירש וניתן לו במתנה מנין? ת"ל: מי האיש אשר בנה. בית - אין לי אלא בית, מנין לרבות בית התבן ובית הבקר ובית העצים ובית האוצרות? ת"ל: אשר בנה, מכל מקום. יכול שאני מרבה אף הבונה בית שער אכסדרה ומרפסת? תלמוד לומר: בית, מה בית הראוי לדירה, אף כל הראוי לדירה.	תנו רבנן: [ת"ק]											◊	מג.
בית כמשמעו.	ר' אליעזר בן יעקב:											◊	מג.
לא חנך, ולא חנכו - פרט לגזלן.												◊	מג.
לימא, דלא כרבי יוסי הגלילי, דאי רבי יוסי הגלילי												◊	מג.
ורך הלבב - זה המתירא מעבירות שבידן	הא אמר: [רבי יוסי הגלילי]											◊	מג.
אפילו תימא רבי יוסי הגלילי, כגון דעבד תשובה ויהבי דמי.												◊	מג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סוטה-משוח מלחמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי הכי, הוה ליה לוקח, וליהדר												מג: ?
כיון דמעיקרא בתורת גזילה אתא לידיה - לא.												מג: !
(דברים כ) ומי האיש אשר נטע כרם כו'.												מג: < ■
אשר נטע - אין לי אלא נטע, לקח וירש וניתן לו במתנה מניין? תלמוד לומר: ומי האיש אשר נטע. כרם - אין לי אלא כרם, מנין לרבות חמשה אילני מאכל ואפילו משאר מינין? תלמוד לומר: אשר נטע. יכול שאני מרבה הנוטע ארבעה אילני מאכל, וחמשה אילני סרק? תלמוד לומר: כרם	תנו רבנן: [ת"ק]											מג: ◇ ■ ◆
כרם כמשמעו.	ר' אליעזר בן יעקב:											מג: ◇ ■ ◆
לא חילל, ולא חיללו - פרט למברין ולמרכיב.												מג: ◇ ■
אחד הנוטע ואחד המברין ואחד המרכיב	והא אגן תנן:											מג: ◇ ? ■
לא קשיא: כאן בהרכבת איסור, כאן בהרכבת היתר.	רבי זירא אמר רב חסדא:											מג: ◇ !
האי הרכבת היתר היכי דמי?												מג: ^
אילימא ילדה בילדה												מג: !
תיפוק ליה דבעי מיהדר משום ילדה ראשונה												מג: ?
אלא ילדה בזקינה												מג: ! ◇
ילדה שסיבכה בזקינה - בטלה ילדה בזקינה ואין בה דין ערלה	והאמר רבי אבהו:											מג: ? ◇
לעולם ילדה בילדה, וכגון דנטע להך קמייתא לסייג ולקורות	רבי ירמיה:											מג: ! ◇
הנוטע לסייג ולקורות - פטור מן הערלה.	דתנן:											מג: ! ■ ◇
ומאי שנא ילדה בזקינה דבטלה, ומאי שנא ילדה בילדה דלא בטלה?												מג: ? ◇
התם אי מימליך עלה לאו בת מיהדר היא, הכא אי מימליך עלה בת מיהדר היא, דהא מעיקרא לפירי קיימא, מידי דהוה אעלו מאליהן												מג: ! ◇
עלו מאליהן - חייבין - בערלה.	דתנן:											מג: ! ■ ◇
ולוקמה בכרם של שני שותפין, דהאי הדר אדידיה, והאי הדר אדידיה												מג: ?
זאת אומרת: כרם של שני שותפין - אין חוזרין עליו מערכי המלחמה.	רב פפא:											מג: ! ◇
ומאי שנא מחמשה אחין ומת אחד מהן במלחמה דכולן חוזרין?												מג: ? ◇
התם כל חד וחד קרינא ביה אשתו, הכא כל חד וחד לא קרינא ביה, כרמו.												מג: ! ◇
במברין אילן בירק, והאי תנא הוא	רב נחמן בר יצחק:											מג: ! ◇
המברין אילן בירק - רבן שמעון בן גמליאל מתיר משום רבי יהודה בן גמלא איש כפר עכו	דתניא:											מג: ! ■ ◇
וחכמים אוסרין.												מג: ! ■
הא מני? רבי אליעזר בן יעקב היא, לא אמר רבי אליעזר בן יעקב התם כרם כמשמעו? הכא נמי נטע כמשמעו, נוטע אין, מברין ומרכיב לא.	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:											מג: ! ◇
ילדה פחותה מטפח - חייבת בערלה כל שנותרה, דמתחזיא כבת שתא.	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן משום רבי אליעזר בן יעקב:											מג: ◇ ■
והני מילי שתיים כנגד שתיים ואחת יוצאה זנב, אבל כוליה כרם - קלא אית ליה.												מג: ◇ ■
מת תופס ארבע אמות לק"ש, דכתיב: (משלי יז) לועג לרש חרף עושהו.	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן משום רבי אליעזר בן יעקב:											מג: ◇ ■

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
סוטה-משוח מלחמה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
חורגתא הגדילה בין האחין - אסורה לינשא לאחין, דמתחזיא כי אחתייהו.	רבי יצחק אמר רבי יוחנן משום רבי אליעזר בן יעקב:									■		◇
ולא היא, קלא אית ליה למילתא.										‡		◇
לקט שכחה ופאה שעשאן בגורן - הוקבעו למעשר.	ואמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן משום רבי אליעזר בן יעקב:									■		◇
לא אמרן אלא בשדה, אבל בעיר - קלא אית ליה למלתא.	עולא:									■		◇
ילדה הפחותה מטפח - אינה מקדשת את הזרעים.	ואמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן משום רבי אליעזר בן יעקב:									■		◇
והני מילי שתיים כנגד שתיים ואחת יוצאה זנב, אבל כולי כרם - מקדיש.										■		◇